

FLORIDAI

BAJTÁRSI HÍRADÓ

v.B.TAMÁSKA

XIX. évfolyam , 1. szám,- 2001

vitéz Baranchi Tamáska Endre

A 120. CSENDŐRNAPON

120 évvel ezelőtt tették le az alapjait a M.Kir. Csendőrségnek Magyarországon, hogy ott az alkotmányos ország rendjét fenntartsák és a magyar nép életét minden tekintetben biztosítsák. A Csendőrség 95 %-ban magyar falusi fiatalokból rekrutálódott. Így ők a falu népét, életét jól ismerték, hisz onnan eredt gyökerük.

1881-től 1945-ig látták el ezt a nem mindig könnyű feladatot. De nem csak békeidőben, hanem a háboruban is ott voltak honvéd bajtársaikkal együtt, hogy az utolsó tőlényig védjék a drága magyar földet. Ezt bizonyítja az a 11. 000 csendőr hősi halott is a második Világháborúban.

M₁ volt ezért a köszönet, miután a kommunista csőcselék és a szovjet hadseregre támaszkodó kommunisták vették át a hatalmat Magyarországon. Ujabb 3.000 csendőr áldozat, mártír. A kommunisták az első számú ellenséget látták minden még életben maradt csendőrben. Akik ezeket a szörnyű időket mégis tuá-éltek hatodrendű állampolgárként tengették nyomorult életüket. Igen kis szá- laléknak jutott az a szerencse, hogy nyugati országokban tudott új életet terem-teni magának.

ta / Most az új évezred küszöbén soraink már nagyon megfogytak. A kommunis-
 / bosszu nagyon megtizedelte sorinkat, de nekünk még élőknek be kell tartani né-
 hai vitéz Vattay Ferenc ezredes urunk mondását: „Míg egy csendőr él, a Csendőrna-
 pot meg kell tartanunk.” Ez az élőknek szent kötelessége.

Az új évezred elején jó érzés az, hogy ma már vannak nemcsak a határon kívül,
 de régi Hazánk határain belül is olyan derék magyarok, akik belátták azt, hogy a
 fél évszázados kommunista propaganda, a Csendőrség becsületének bemocskolása is
 csak kommunista hazugságokra volt felépítve. Ma már mindjobban látják sokan az i-
 gazságot.

Itt ma köszönetemet fejezem ki mindazoknak akik a M.Kir. Csendőrség be-
 csületének megvédésében munkálkodtak és ma is munkálkodnak. Mind itt kinn Nyuga-
 ton, mind pedig otthon régi Hazánkban.

Sajnálom azt, hogy ezeket ez évben nem Gergey Kálmán tudta elmondani, de
 betegsége nem engedte meg, hogy közzénk jöhessen.

A mai napon a MKCSBK-nál Őrségváltás lesz. Amikor megköszönöm a lelé-
 pő Központi Vezetőnknek ernyedetlen és kitartó munkáját, kívánom utódjának,
 hogy ezt a kitüntető megbízatást a legjobb tudása szerint folytassa tovább
 és büszkén tartsa magasra a volt Magyar Királyi Csendőrség zászlajánádjunk
 örömére és kedvére és sohase felejtse el a csendőr jelszavunkat :

- H Í V E N , B E C S Ü L E T T E L , V I T É Z Ü L ! -

Sarasota, FL, USA, 2001 évben, Csendőrnapon.

Baranchi Tamáska Endre

Vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre
 .m.kir. csendőr százados
 . honv. tüzér ezredes

- 3.-

„Tisztelt Honfitársaim!

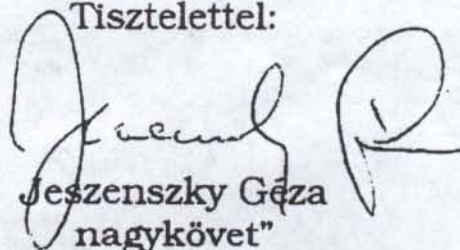
Örülök, hogy az 1999. február 14-én küldött köszöntő szavaim óta Magyarország kormánya és közvéleménye is számos formában jelezte: az egykori Magyar Királyi Csendőrséggel kapcsolatban vége a korábbi sommás megítélésnek, az intézmény évszázados történelmi szerepének hazai értékelésében az elismerés és a hála érzése kerekedett felül. Ezzel egyidejűleg a kritikus 1944/45. évi szerep megítélése is árnyalttá vált.

Annak is örülök, hogy itteni megbízatásom kezdete óta több alkalommal is megfordulva Floridában, személyesen megismerkedtem az ott élő egykori magyar csendőrökkel, és számos jelét tapasztaltam, hogy a Magyar Haza iránti elkötelezettségüket, odaadó szeretetüket nem gyöngítették sem a meghurcolások, sem az elszálló hosszú évek.

A mostani Csendőrnapon sajnos nem tudok részt venni, ezért ezúton köszöntöm a bajtársakat, családtagjaikat és a barátokat. Kérem, hogy a továbbiakban is az eddigi érdeklődéssel és rokonszenvvel kövessék az Orbán Viktor vezette polgári kormány működését, a magyar nemzet felvirágoztatása és határmódosítás nélküli egyesítése érdekében folytatott erőfeszítéseit.

Washington, D.C., 2001. február 14.

Tisztelettel:

Jeszenszky Géza
nagykövet

EMLÉKEIM A M. KIR. CSENDŐRSÉGRŐL.

=====

(Elhangzott a Csendőr Világtalálkozón 2001 február 15-én.)

Kiss Gábor bajtársam kért fel egy előadás tartására azzal, hogy e nevezetes alkalommal ne csak csendőrok szóljanak a csendőrség multjáról, hanem kívülálló is. Egyidejűleg azonban küldött egy pompásan kiállított díszoklevelet, melyben tiszteletbeli csendőrnak nevezett ki. Így azután nem tudom, hogy a testületen belül vagy kívül állok? Akárhogyan is nézem a multat, a m. kir. csendőrséget Magyarország legkiválóbb fegyveres testületének tartom. Állításomat történelmi háttérbe helyezett példákkal kívánom bizonyítani,

1929 Október 25. FEKETE PÉNTEK (Black Friday) néven került a történelembe. A new yorki részvenytőzsde ezen a napon omlott össze. Az amerikai pénzvilág katasztrófája hamarosan gazdasági világválsággá fejlődött, mely 1930-ban hazánkat is elérte. Száz- ezrek álltak munka nélkül. Zavarosban halászó, felelőtlen politikusok biztatására a munkásság nagy tüntetésre készült Budapes- ten. A várható hatalmas tömeg fékentartására a fővárosi rendőrség nem látszott elegendőnek. A helyi két gyalogezred toborzott, silány legénysége karhatalmi szolgálatra nem volt alkalmazható. Pesten csak két megbízható egység volt: a ludovikások és az egyetemi zászlóalj. A kettő együtt sem tett ki 2,000 főt,, kar- hatalmi szolgálatra nem voltak kiképezve, a ludovikások fegyve- res bevetése pedig, mivel nem voltak felesküdt katonák, komoly jogi következményekkel járhatott volna. Szorult helyzetében a kormány csendőr alakulatokat rendelt a fővárosba.

A tüntetés napján néhány százezer munkás menetelt az Andrássy úton a Hősök tere felé ismételten harsogva a "munkát, kenyeret" jelszót. Átéren hirtelenül összeszokabált emelvényről Klár Zoltán a "Társadalmunk" c. szennylap főszerkesztője, Buchinger Mano szocdem, képviselő és hasonló alakok jobb ügyhöz illő igye- kezettel izgatták az egyszerű embereket a kormány ellen, bár jól tudták, hogy a válságért az ország vezetői nem felelősek és az abból való kiemelkedésre nincs módjuk.

Az útvonal mindkét oldalán rendőrök álltak, de mivel tartani lehetett attól, hogy egy-egy felizgatott csoport betör a szom- szédos utcákban álló palotákba s fosztogatni kezd, a mellék- utcák bejáratát csendőr kordonok zárták el. Ott álltak faltól- falig terjedő láncban, váll-váll mellett, szuronyos puskáikat lábna! tartva, komor hallgatásukkal is félelmet gerjesztve. Ha itt-ott megpróbalkoztak a kijelölt útról való letéréssel, a szelben lobogó kakastollakat megpillantva "csendőrök" ordítás- sal gyorsan visszatértek a biztonságosabb Andrássy uti tömegbe. Nagy tekintélye volt a csendőröknek a pesti munkásság előtt is. Fegyverhasználatra nem került sor, pusztá jelenlétük elegendő- nek bizonyult a rend fenntartására.

1932-ben az addig Zrínyi Akadémia néven rejtett katonai főis-

kola beolvadt a Ludovika Akadémiába. Néhány csendőrtiszt jelölt

is volt az új bajtársak között. Ugyanolyan gyalogos kiképzésben részesültek, mint mi, aminek nagy hasznát vették később háborús bevetésük alkalmával. Hetven év távlatából neveikre már nem igen emlékszem, annál inkább arra a csodálatos ösztetartásra, mely őket jellemezte. Velük kapcsolatban Berzsenyi híres megállapítása jut eszembe: "Nem a sokaság, hanem a lélek mivel csoda dolgokat." Katonai vonatkozásban ez valahogy így volna átfogalmazható: "Nem a tomeg, hanem néhány értékember szelleme tesz egy alakulatot kiválóvá." Általuk ismertem meg a csendőrbajtársi szellemet, mellyel nemcsak katonai szolgálatom alatt, hanem az idegenbe szakadás idejében is szántalanszor találkoztam.

1934 csaknem végzetessé vált nemzetünk történetében. A szerb királygyilkosság tartotta Európát lázban. A NŐPSZÖVETSEG genfi gyűlésén a kis antant delegátusai azzal vádolták kormányunkat, hogy a merénylőket a dunántúli Ajka-pusztán képezte ki és a merénylet után bujttatjuk őket. A válságos helyzetben a kormányzó úr együttartást rendelt el. A hivatásos tiszti- és altisztikar éjjel-nappal együtt volt a legénységgel a laktanyákban. Ez az állapot csak egy lépés volt az általános mozgósításhoz. Mi, éppen felavatott fiatal hadnagyok nem lévén tájékozottak hadfelszerelésünk kiáltó hiányairól, lelkesen hangoztattuk a Ludovikán belénk nevelt mondatot: "A szellem győzhet az anyag felett." Mikor azután ezredparancsnokunk tájékoztatott, hogy a trianoni rendelkezések következtében gyengén kiképzett legénységgel és elavult fegyverekkel állnánk szembe három korszerű fegyverekkel állig felszerelt hadsereggel, melyek ugrásra készen állnak maradék országuk feldarabolására, lohadt le lelkesedésünk. A közeli nemzethalál lehetősége megfagyasztotta lelkeinket.

Diplomatáink elhárították a veszélyt. Mi pedig lázas űtemben fogtunk neki a bevonultak kiképzésébe, hogy egy újabb provokáció esetén legalább minőségi emberanyag álljon az ország rendelkezésére. A következő hat év alatt közel 800 ujoncot neveltem katonává. Tudásban és fellépésben kimagaslott közülük egy Komár nevű. A tisztessikab végén egyedül ő lett tizedes. Behívtam a századirodába, megdicsértem és megbiztattam, hogy bejuttatom a Jutas-i Altisztképző Iskolába. Nagy jövőt jelentett ez a gazdasági válságból éppen csak kiemelkedőben lévő országban. Komár halk hangon felelt: "Hadnagy úr, alázatosan köszönöm jóindulatát, de én csendőr szeretnék lenni." Akkor találkoztam először azzal a nagy vonzóerővel, amit a csendőrség fiatal katonanemzedékünk legjobbaira gyakorolt. Komár és sok más kiváló tisztessünk került át a csendőrséghez. Bizonyos vagyok benne, hogy hagyományos csendőrszemlemben híven, becsülettel és vitézül szolgálták hazánkat.

1941-ben beléptünk a háborúba. Szándékosan kerülöm a "belesodródunk" vagy "beleképényszerültünk kifejezéseket. 1941-ben még

legmagasabb vezetőink is a bolsevizmus elleni háború mellett voltak.. A Szovjet elleni támadás megkezdésének napját a kormányzó élete legboldogabb napjának nevezte egy Hitlernek írt leveleiben. Vezérkarunk főnöke, Werth Henrik vezérezredes mindent elkövetett, hogy a honvedség minden erejével azonnal csatlakozzék a németekhez, különben győzelmük esetén Erdély visszacsatolt területeit visszaadják a kedvelt románoknak. A kiváló hadász hírében álló tábornokunk megfélekedett a hadtörténelem alapvető tanításáról, miszerint BELSŐ HADÁSZATI VONALON HARCOLÓ SZÁRAZFÖLDI ERŐK SOHA NEM TUDTAK GYŐZNI EGY HADÁSZATI KÜLSŐ VONALON ELHELYEZKEDŐ TENGERI HATALOMMAL SZEMBEN. A sors iróniája, hogy éppen a Szovjetunió zárta be az említett "belső vonalat" a sikertelen '41-es hadjárat végén, mert a németek a látványos katlan-csaták ellenére egyik hadműveleti céljukat sem tudták elérni. Mi, kis emberek nem latolgattuk így a jelen helyzetet és a jövő kilátásokat, hanem nagy lelkesedéssel kezdtük meg a harcot, hogy megakadályozzuk a kommunista életforma ránk erőszakolását. Ezekben a harcokban csendőr bajtársaink csodálatos vitézségről tettek bizonyosságot, gyakran súlyos veszteségeket szenvedve.

A háború előhaladásával a lelkesedést kiábrándulás váltotta fel. Megtörtént a Don-i katasztrófa, a németek bajtarsiatlan magatartása a visszavonulás alatt, az ígért hadfelszerelésnek elobb részbeni, majd teljes megtagadása. Így értük el a sorsdöntő 1944 október 15-ikét. Az 1. hadsereg, az ország legerősebb és legjobban felszerelt hadserege, a Kárpátokban jól kiépített ÁRPÁD ÁLLÁSBAN védett. A hadseregparancsnokság hadműveleti vezérkari tisztje voltam. Bal szomszédunk, az 1. német páncélos hadsereg elkeseredett harcokban védte a Duklai hágót. Jobbra és részben hátunk mögött Debrecen területen a II. világháború legnagyobb páncélos csatája dúlt. Ha bármelyik irányból a vörös hadsereg át tud törni, hadseregünk katlanba kerül. Parancsnokunk ezért egy lépcsőzetes visszavonulási tervet dolgoztatott ki, amit erősen megzavartak a politikai események.

Október 15-én délben hallottuk rádión a kormányzó fegyverszünetre vonatkozó deklarációját, amit azonban nem követett hadparancs. Zavart keltett, de a kormányzó intézkedéseit megtört lélekkel bár hadseregünk végrehajtotta volna. Másnap reggel megdöbbenve vettük tudomásul, hogy parancsnokunk és vezérkari főnökünk átmentek a szovjet oldalra. Általános lett a felháborodás és a zúr-zavar, ami csak új parancsnokunk, László Dezső vezérezredes kiérkezéssel szűnt meg. Pár nap múlva keserű érzéssel vittem Pestre repülőfutárként a jegyzőkönyvet, melyet Miklós Béla vezérezredes és Kéry Kálmán vezérkari ezredes SZÖKESERŐL vettek fel. Becsültem Kéryt kiváló képzettsége miatt, becsültem bajtársias magatartásáért. A SZÖKÉS kifejezés megvérezte szívemet. A honvedség történetében páratlanul álló, aljas tettüket sajnós tovább súlyosbította az, hogy a legelemibb katonakerülőcsöket arculcsapva odaátrol küldtek parancsot az átállásra magukkal vitt helyzettérképünk alapján.

Minthogy hadseregünk átkarolása egyik irányból sem sikerült s Miklósék intézkedését egyetlen alárendelt alakulatunk sem

hajtotta végre, a szemben álló vörös hadsereg hatalmas túlerővel arctamadást hajtott végre, ami több helyen áttörte állásainkat. Néhány hadosztályunkkal megszakadt az összeköttetés. Új vezérkari főnökünk, Csettkey László vezérkari ezredes engem küldött ki a Munkács területén bevetett 13. hadosztályhoz helyzetének megállapítására és az összeköttetés felvételére. Egy fedett híradó gépkocsin érkeztem ki a térképen jelzett harcálláspontra, amit a hadosztály tábori csendőrszázada védett. A parancsnokságon csak Fabinyi József vk. századost találtam, aki stentori hangon próbált rendet teremteni. A városból kivezető hídon tüzérséggel összekeveredett gyalogság fejvesztetten csörtetett át. Fabinyi csak még egy csendőr alakulattal számolt a rend helyreállításában és hátsóbb felvételi allas berendezésében. Magammal HOZOTT híradóim az összeköttetést helyreállították, engem bevonultattak új hadseregtörzsszállásunkra.

A vörös támadók elől egyre fogyatkozó csapataink kénytelenek voltak állandóan visszavonulni. Ezeket a hadműveleteket a német hadijelentések "láncos védelemnek" nevezték. Karácsonykor már Dobsinán voltunk, ahol tábori csendőr századunk gyakran állt harcban az éjszaka leple alatt rajtaütéseket megkísérlő ukrán és szlovák vörös partizánokkal.

Joggal kérdezhetné valaki, hogy miért harcoltunk tovább, hiszen az ország nagyobb felét már megszállta az ellenség, Budapest be volt kerítve? Harcoltunk belénknevelt katonabecsületből. Harcoltunk, mert hittünk a csodában. Na, nem Hitler csodafegyvereiben, hanem abban, hogy az angol-szász vezetők észhez térnek és gátat vetnek a nekik is ellenséges bolsevizmus térhódításának. A yaltai egyezményről nem tudtunk, mellyel megint a történelem baljára taszítottak bennünket.

1945 április 4-én a magyar sors beteljesedett. Hazánk lakosságának zöme és csendőreink egy része szovjet uralom alá került, az Őristen rendelkezésből mi a rombadőlt német birodalom találtunk átmeneti menedéket. A tömegbombázások nemcsak a házak és gyárak tizezreit rombolták le, hanem a régi tekintélyt is, újat viszont nem tudtak helyette állítani. A képzett német vezetők denacifikáló táborokban voltak fogvatartva, a megszálló amerikai csapatok pedig nem voltak képesítve a gigászi közigazgatási feladatok ellátására. Ilyen körülmények között a táborokban és járáásokban elhelyezkedett menekült magyarság egyfajta törvényen kívüli állapotban élt saját vezetői alatt. Akkor tűnt ki, hogy ki hajlandó hiven és becsülettel szolgálni magyar népét kényszer nélkül, ellenszolgáltatás nélkül, nyomorúságos elhelyezésben és silány élelmezés mellett. Elsőnek megint csak a csendőrökre lehetett számítani.

1945 derekán hadikórházból kerültem a legnagyobb menekült táborba Pockingba, melynek kb. 15,000 lakója volt. Az amerikai megszálló hatóságok elrendelték a kényszerházasszállítást a volt ellenséges országok menekültjei részére, hogy csökkentsek a 15 millióra rügő menekültek számát az amerikai zónában. Elsőnek Pocking tábor lett kiválasztva és én lettem az óriásméretű szállítás botcsinálta vezetője. Megborzadtam arra gondolva, hogy egyesek ellenállnak

s az ameriakaiak fegyverrel rakják be őket a vagonokba, amint azt egy Nürnberg környékén lévő magyar csendőrcsoporttal már megtették. Erre - Istennek hála - nem került sor. A magyar menekültek ezrével jöttek a táborba egy-egy szerelvény indulásának hírére. A tömeg rendben tartására és a berakodás biztosítására 50 fős rendőrséget szerveztem, melyben a 8-10 csendőr bizonyult leghasználhatóbbnak.

Aztán megtörtént, az, amire annyira vártunk a háború végén. Truman Moszkva felé intézett fenyegető beszéde felállította a TRUMAN DOKTRINÁT. Churchill amerikai látogatása során két ízben használta a VASFÜGGÖNY kifejezést. Megindult a berlini LA GIHID. Világos lett, hogy a két nagyhatalom szembefordult egymással. Most öröm helyett pánik töltötte el az emberek lelkét arra gondolva, hogy a szovjet erők lerohanhatják egész Európát. Megindult a tömeges kivándorlás olyan országokba, ahonnan való hazatérés nem igen volt lehetséges. A kivándorlás demográfiai szempontból a NEMZETGYILKOSSÁG egyik fajtája lett különösen olyan népnél, mint a magyar, mely évente százezer lelket veszít. Ezért azonban nem mi vagyunk elsősorban felelősek, hanem azok,, akik szülőföldünkről elűztek és hazatérésünket meggátoltak.

Az Úristen nem azért mentett át bennünket ide korunk Kanaánjába, hogy csak magunkkal törődjünk, hanem hogy szószólói legyünk elnyomott népünknek a világrendező nagyhatalmaknál.. Munkásságunkat két területen folytattuk. A magyar egyházak, egyesületek, a cserkészszövetség és a csendőrcsaládok magyarságtudatot neveltek ifjúságunkba. Azt az érzést, hogy elszakíthatatlan vérségi kötelek fűz össze szerte a világban élő magyarokkal és Magyarországon élő testvéreinkkel. Mi, egyházi és egyesületi vezetők képviseltük a némaságra kényszerített magyar népet a Fehér Házban, a kongresszusi kihallgatásokon és a külügyminisztériumban. Szavunknak mindig nagyobb súlya volt, mint a kommunista kormány kiküldötteinek befogadó hazánk vezetőinél.

1990 óta a helyzet alapvetően megváltozott. Teljes az együttműködés a magyar külképviselettel. Az internet megjelenésével közvetlenebbé vált a kapcsolat az emberek között. A kifogástalan angol nyelven író és beszélő új nemzedékünk szélesebb körben és hatásosabban tudja képviselni ügyünket. Rá kell birkunk a média nagyhatalmú moguljait, hogy a magyar zsidósággal kapcsolatban ne csak egyoldalú és elfogult cikkeket közöljenek. Szüntessék meg volt csendőreink meg nem érdemelt pocskondiázását. Hozzák le végre azt, hogy 1944 március 19-ig - a németmegszállásig - Magyarország volt a zsidóság és más üldözöttek mentősvára. Közöljék azt is, hogy a megszállás egyik fő oka az volt, ^{„JÉN”} a kormányzó nem volt hajlando beleegyezni a zsidóság elhurcolásába.

Az alapjában megváltozott^új helyzetben ezek a mi változatlan feladataink.

EBBEN SEGÍTSÉN A MAGYAROK ISTENE!

Eszenyi László

Lovascsendőrök.

(Garay Ákos rajzn.)

L ó á r v e r é s .

/ vitéz Berenchi Tamáska Endre ./

II. rész-/folytatás .- /

.... A tömeg már jött - ment s az atyafiak mustrálgatták a lovakat...
A M.Kir. Csendőrségnél az volt a gyakorlat, hogy az előregedett, vagy esetleg olyan sérülést szenvedett lovakat, amelyek továbbra már szolgálatra alkalmatlanok voltak, minden évben el kellett árverezni. Elsősorban gazdálkodó hadirokkantak, vitézek és háborút járt, leszerelt katonák vehették meg meg ezeket a lovakat.-

A lovak közelében ott láttam ögyelegni vitéz Filep törzsörömetert, a büdszentmihályi lovas őrsről. Ő társasági sapkában, fekete nadrágban, kimenő öltözetben volt. Éppen akkor adott cukrot a zsebéből az egyik lónak.- Kérdeztem, miért is van itt? - Jelentette, hogy a Kedves nevű lovát árverezik, amellyel 15 évig portyázta a szabolcsi buckás vidéket. Attól jött elbúcsúzni s megtudni, hogy ki is lesz annak új gazdája. Egy igazi lovas embernek nehéz megválni a jó és sok éven át lovagolt lovától.

.... Elhelyezkedtünk a székeken. Mellettem jobbra Buzási alhadnagy balra Györgypál téri s a bal szélén pedig Farkas tiszthelyettes.-Az árverés kezdetét vette. - Sajnálkozással gondoltunk azokra, akiknek most benn kell lenniük a laktanyában.

Szép októberi napos időnk volt.- Egy pár még megmaradt levél lészen, hintázva hullott le a szegélyező nyárfákról.- Fenn a kék égen pedig egy pár varju huzott el s mondták, hogy kár... kár... kár.- Talán arra értették, hogy kár ezeket a szép s jó lovakat elérverezni....

Már négy lovat sikerült elérverezni,-de a nap is már erősen a delelőre kapaszkodott.Az érdeklődés is egy kicsit csappant.-Ebédszünetet rendeltem el egy félórásra.

Ferivel felkerekedtünk és a vásártérnek azon a helyén kötöttünk ki ahol a lacikonyhák voltak.Könnyű volt megtalálni a levegőben úszó finom illatok után.Leültünk egy kecskelébű asztal mellé a lócára. Rendeltünk egy fél liter sóstói rizlinget és két adag lacipecsenyét.- Annak az illata már nagyon csillandozta az orrunkat.Hisz ott sütötték serpenyőkben közvetlen mellettünk a finom kolbászsokat, lacipecsenyét, oldalasokat.

A bor mellé hamarosan hozták a sercegő két adag lacipecsenyét és hozzá a ropogos órási tiszaladányi zsemléket.

.... Ebéd után visszaballagtunk az árverés színhelyére.- Buzási alhadnagy komótosan megtörölve fekete varjúszárnyú bajuszát felemelkedett a székeről s dörgő bölény hangján beleordította tömegbe, hogy az árverés ismét kezdetét veszi. - Már csak három lovunk volt, de tudtuk, hogy azoknak is hamarosan fog akadni vevője.. Egyszer csak a tömegből egy ezüstpitykés mellényű sötétbőrű alak lépett ki s közeledett a lovakhoz.- Buzási alhadnagy maglángja s rákiált.

- Makula !- mit keresel itt ?- Itt kupecre,- főleg cigánykupecre nincs szükség!

Makula Józsinak a dörgő hangra még az ina is reszketni kezdett nadrágjában s gyorsan, mint a kámfor el is tűnt a tömegben.-

A következő ló, amit Sándor az idősebbik lópoló elővezetett, a Kedves volt.- vitéz Filep is előbbre jött egy kicsit. Már vagy hárman is nézegették, tapogatták a lovat, amikor egy mokány magyar lépett elő. Örgézte a legtöbbet a lóért.- Senki többet ? s már csattant is Farkas tiszthelyettes kalapácsa.- A mokány magyar, akinek a bal kabátújja a zsebébe volt csusztatva, mivel hogy üres volt,-közelebb jött az asztalhoz és már számolta is le a pénzt Farkas tiszthelyettes kezébe. Az iratokat intézte, majd azt ketten Ferivel aláírtuk s a pecsétet pedig Buzási alhadnagy nyomta rá akkurátusan.-A vevőnek csillogtak a szemei az örömtől. Kérdeztem hogy hogy hívják.

- vitéz Kősa Bertalan !- majd hozzátette; A Kedves lónak jó dolga lesz nálam, mert én a 14-es nyiregyházi huszároknál szolgáltam.

A fronton vesztettem el a bal karomat s mint szakaszvezető szereltem le. - vitéz Filep törzsörrmester is előrelépett, megveregette utoljára lovának nyakát és a zubbonya zsebéből egy kockacukrot kotorászott felő s odaadta a Kedvesnek.- Úgy láttam, hogy még a szemei is egy kissé nedvesek lettek ebben a pillanatban.- Ezt aztán úgy igyekezett Buzási alhadnagy előtt kendőzni, hogy valami porszemet fújt a szél a szemébe. Mi mindnyájan tudtuk, hogy nem volt szél, hanem teljes szélcsend.

.... Már csak két lovunk maradt. Az árverés egyébként igen kellemes hangulatban telt. Buzási is előjött egy-két régi huszárcsinyével, amikor még fiatal volt és nőtlen.Bizony ezeket mindnyájan szívesebben hallgattuk, mint mondjuk benn a laktanyában vitéz Nemerey altábornagy úr szídalma-
it.

Egyszer, amint hátra néztünk, láttuk, hogy egy tipikus nyíregyházi fiakkor állott meg közvetlen a közelünkben. Abból ruganyos léptekkel egy csendőrfőhadnagy lépett ki. Közelebb jöven, láttuk, hogy Rakovszky Tóni, a mátészalkai szárnytól. Pár lépést tett, már ott is volt mellettünk. Gálambszürke extra hosszú zubbony volt rajta. Ha Svoij tábornok úr így meglátta, biztosan így köszöntötte volna; Laudetur Jesus Christus! Pejácsevich nadrágban s a fekete sapkája pedig bogárhátúra építve jó magas. Így a Felügyelő elé kerülni egyenlő lett volna öngyilkossággal.

Ferivel szinte egyszerre kérdeztük;

- Hát te hogy kerülsz ide?

Tóni erre elkezdte mesélni, hogy bejött Mátészalkáról egy kicsit Nyíregyházára szétnézni. - Gyanútlanul ment be a laktanyába, hogy velünk találkozhassem s valami jó programot csinálhassunk estére. Már fordulóban volt az emeleti lépcsők felé, amikor Vestag tiszthelyettes ugrott elé s gyorsan távirati stálusban jelentette, hogy vitéz Nemerey altábornagy úr van itt szemlén már harmadik napja. - Most éppen az urakat lekézteti. Persze egyszerre meghűlt bennem a vér, mert ha így meglát, biztosan nem úszom meg harminc napon alul. - Kisiettem az utcára, miután megtudtam Vestag tiszthelyettestől, hogy ti kinn vagytok a lövésártéren. Szinte a falat sodorva menekültem, de így is kihallatszott az emeleti ablakból Felügyelőnk nem pianissimo hangja. - Ezek ütötték meg a fületem; - A légénység nyegle.....a tiszték operettbe való, ... a lovak meg majdnem rühesek már.....Szegény nagypapa, gondoltam megamban....

A Bessenyei tér sarkán az elő villemosra felugrottam s kimentem a pályaudvarra. Ott egy konflikt fogadtam s parancsoltam neki, hogy rajta-rajtában ki a lövésártérre. Hát most már itt is vagyok.

Buzási átadta a székét Rakovszky Tóninak s most már öten voltunk árverési bizottságban. Szaporodtunk egy pöttyöggel. - A maradék két lónak is hamar új gazdája akadt. - Parancsot adtam, hogy vonuljenek be a laktanyába. Mi pedig Tónival, Ferivel egy fiakkoron a Kis Koronába hajtottunk be. Ki eskart volna ilyen kellemes nap után újra az oroszlan barlangjába bemenni.

A sikeres nap öröme itt ittuk meg az áldomást, majd vacsorát rendeltünk s nem siettünk azt elfogyasztani. Közben beszélgettünk s a serokban pedig Borkózi Elemér prikás és bendája játszott a szebbnél szebb nótákat. Már azon is túl voltunk, hogy "Nincsen pénzem, de majd lesz, hogyha Nyiritházen vásárolsz, eladom a szürkét, meg a feketét, ölelem a barne menyecskét..." Egyszer csak Feri felhasználva a kis szünetet, rápillantva az órájára ezt mondta; Felhívom az osztályparancsnokságot.

A lámpák már felgyultak s sejtelmes-en világították meg a hősök szobráinak monumentális alakjeit.

Mind a hárman felkeltünk a helyünkről s mentünk Ferivel a telefonhoz. Tártszótt. - A vonal másik végén egy hang;

-Csendőr Osztályparancsnokság! - Papp alhadnagy?

Feri pedig erélyes hangon beleszólt a kagylóba;

- Peterdy ezredes! -kis szünetet tartva így folytatta- Ott van

még az öreg? - Szerettük, volna látni Papp alhadnagynak az arcát akkor, amikor remegő hangon megkérdezte,-

- Milyen öreg, -ezredes úr?

Feri újra beleszólt a telefon kagylóba;

-Nemerey altábornagy úr!

- Ezredes Ur, -a Felügyelő úr körülbelül egy félórája autóba ült s elutazott!

- Köszönöm fiam! - válaszolta Feri mosolygós arccal s letette a kagylót. Majd velünk is közölte azokat, amit mi nem hallhattunk, mert a kagylót ő tartotta a fülén.

Mindnyájan megkönnyebbülve tértünk vissza asztalunkhoz.-Légiveszély elmúlt..... Ennek öröme újra rendeltünk meg egy liter bort. Tovább darvadoztunk Dérközi muzsikája mellett. Most már tudtuk, hogy nem kell bemenni a laktanyába.

Nemcsak Féri meg én, de Rakovszky Tóni is végtelen hálás volt azért, hogy lőárverésen vehetett részt. Így ő is megúsza azt, hogy a Felügyelő Úrnak elé kerüljön s megkaphassa a fejmosást szintén.

/Sarasota, 1986./

* * *

B a j t á r s i h i r e k .

Társadalmi események.

.....

.....

BORBÁLA nap Sarasotában. 2000 dec. 5.-én tartották meg a sarasotai tüzérek a 21. Borbála napjukat. Ez alkalommal a Jack Marina étterem külön helyiségében gyültek össze,

vitész Sziets Ervin bs. köszöntötte a megjelenteket és méltatta a Borbála napot, a tüzérek ünnepnapját.

Az ünnepi ebéd elfogyasztása után a legidősebb tüzér, vitész Baranchi Tamáska Endre olvasta fel a szokásos Borbála - tekercest, amit ismét ő irt. Annak vidám rimeit igen sok derültséget keltett a megjelenteknél.

Erre az alkalomra még 11 volt tüzért sikerült összehozni: Barta Norbert, Bernardt Sándor, Deák István, Fekete Pál és Imre, vitész Kápolnok Tibor, Márffy József, Szaday Tibor, vitész Sziets Ervin, vitész Baranchi Tamáska Endre és Varga István Dr. volt jelen. Hiszük, hogy jövőre újra majd össze tudunk jönni.

Részlet a Borbála tekercsből:

" Gondolj arra pajtás, hogy is volt az régen,
Amikor mint ifju sétáltál peckesen,
Piros paroli volt akkor gallérodon,
Fényes kard ragyogott egyik oldaladon.
Vakító fehér volt kezeden a keztyű,
Csizmádon sarkantyú volt a szép csengettyű.
Sapkádat kacéran félszemedre toltad,
A karcsu leányok utánad fordultak."

...ooo...

- A veterán tüzérek -

HIREK a sarasotai KOSSUTH KLUB-ról.

Az Új Igazgatóság. A január 18. taggyűlésen abszolút többséggel (80 igen, 1 ellenszavazat, 1 tartózkodás) megválasztották az Igazgatóságot, amelynek új tagjai **Barlán Gyöngyi, Borsos Júlia, és Harkay Péter.** A gyűlés elnöke **Fekete Pál** volt, a határozatképesség megállapításánál és a meghatalmazások számlálásánál **Zabava Mária** és **Zabava Ferenc** segítettek. A taggyűlést követő igazgatósági ülés egyhangú határozata szerint az Igazgatóság munkaköre 2001-ben a következő: **Csizinszky Sándor**—Elnök, **Kisvarsányi Éva**—Alelnök/Ügyvezető Igazgató, **Vadász Alexa**—Alelnök, **Kisvarsányi Géza**—Pénztáros, **Harkay Péter**—Helyettes Pénztáros, **Szaday Tibor**—Helyettes Pénztáros, **Csizinszky Ágnes**—Jegyző, **Hardy Éva**—Kereskedelmi Kamara Összekötő, **Vegliante Fenyves Kati**—Pénzügyi Ellenőr, **Borsos Júlia**—Műsor Felelős, **Vegliante József**—Sajtó és Média Felelős/Adóügyi Ellenőr, és **Barlán Gyöngyi**—Sajtó Összekötő. Az Igazgatóság köszönetét fejezte ki **Szaday Tibornak**, hogy több mint tíz évig volt pénztáros. Igazgatósági elismerést kapott vitéz **baranchi Tamáska Endre**, aki 14 évig volt a Kossuth Klub alelnöke és képzőművésze (többek között a klub címere az ő terve), s aki korára és elfoglaltságára hivatkozva lemondott. Az Igazgatóság egyhangúan jóváhagyta, hogy **Ferenczy Klára, Szép Márta** és **v. baranchi Tamáska Endre** ezentúl a Kossuth Klub tiszteletbeli Igazgatói lesznek, csatlakozva **Fésűs Erzsébet** és **Radnay Éva** tiszteletbeli Igazgatókhoz. Köszönjük eddigi áldozatos munkájukat és reméljük, hogy a jövőben is támogatni fogják kitűzött céljainkat.

The Church of the Redeemer
222 South Palm Avenue
Sarasota, Florida 34236-6799

25 FEBRUARY 2001
Sunday at 5:00 PM

CONCERT

Sopranos Krisztina Simon & Ildiko Csnera from the Hungarian State Opera, Budapest,
in concert with Wanda Mazalin,
piano, and Ann Stephenson-Moe,
organ

2001 FEBRUÁR 27-ÉN KEDD ESTE 8 ÓRAKOR

Florida West Coast Symphony
David Cohen Hall
709 North Tamiami Trail, Sarasota
A KOSSUTH KLUB BEMUTATJA

FARSANGI HANGVERSENY

Közreműködnek Budapestről:

CSERNA ILDIKÓ, Szoprán
SIMON KRISZTINA, Mezzo-szoprán
MAZALIN WANDA, Zongora

2001. Március 15-én, Csütörtök Délután 5 Óraker
A Selby Könyvtár Nagytermében, 1331 First Street, Sarasota

Szabadegyetemi Előadás
IRODALMI EST

A Világirodalom Gyöngyszemei

Összeállította: FARKAS IMRE

Közreműködnek: Lovas Edith és Kisvarsányi Éva

Himnusz

FARKAS IMRE: Megemlékezés 1848 Március 15-ről

A Kossuth Klub Március 15. Kitüntetései

Versék, szemelvények

SARASOTAI K O S S U T H - K L U B

DÍSZOKLEVÉL

VITÉZ BARANCHI TAMÁSKA ENDRE

RÉSZÉRE

A KLUB ÉRDEKÉBEN KIFEJTETT ODAADÓ ÉS LELKES MUNKÁJÁÉRT

TISZTELETBELI ÖRÖKÖS IGAZGATÓ

Dr. Csizinszky Sándor
Dr. Csizinszky Sándor
Elnök

Kisvarsányi B. Éva
Kisvarsányi B. Éva
Ögyvezető Igazgató

SARASOTA, 2001. MÁRCIUS 15.

2001 március 18.én délután

2 óraker

a Petőfi Klub és Kossuth Klub
közös rendezvénye Nemzeti Ün-
nepünk alkalmából A Magyar Ház-
ban, 165 Jackson Road , Venice,
Florida

„ ITT ÉLNED, HALNOD KELL! ”

Közreműködnek a Sárospataki Mű-
velődésHáza Művészei.

...XXX...

Az előadás kitünő volt. Az 1100 év
magyar történetét prózában, vers-
ben, énekekben adták elő a művészek.

Aki nem volt ott, az nagyon sajnál-
hajta. Régen hallottunk ilyen ki-
való előadást.

Magam beszérel csak annyit aka-
rok megjegyezni, hogy nekem ez a
mondat nem tetszett: "A Horthy idő-
szak még mindig nincs kiértékel-
ve, -, de ezt is túléljük."

Merész kifejezés, de ezt még min-
dig a félévszázados kommunista ura-
lom csökeménye-ként kell elkönnyvel-
ni, úgy látszik. Nem hiszem, hogy a
24 éves Horthy időszakot így kell-
jen elintézni.

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

KÖNIGLICH UNGARISCHER GENDARMERIE KAMERADSCHAFTSBUND
ROYAL HUNGARIAN MOUNTED POLICE VETERAN ASSOCIATION
ASSOCIATION DE LA GENDARMERIE ROYALE HONGROISE

HÍVEN
BECSÜLETTEL VITÉZÜL

Csendőrnapi műsor:

Február 16. Péntek:

- 10:00 AM:** Magyar Himnusz, Csendőrinduló, God Bless America, előadja a Petőfi-kör vegyeskara, Lőrincz Sarolta vezényletével.
- 10:15 AM:** Kor és rangelnöki megnyitó. Bevezető imádság, Király Zoltán Püspök Úr, -tábori lelkészünk.
- 10:30 AM:** Az MKCsBK. új Központi Vezetője, vitéz Viczián Béla Úr, beiktatása, - esküttétele.
- 10:45 AM:** vitéz Kiss Gábor jelentése a 2000 évi tevékenységekről.
- 11:00 AM:** Kiss Gáborné (Budapest) Ék.Cső. Magyarországi hírek.

- 11:20AM:** Dr. Szakály Sándor ÉK.-Cső. Multból a jövőbe.
- 11:45AM:** vitéz Bánkuty Géza ÉK. Cső.: Lehetőségeink. Ebéd szünet.(Szendvics, (\$ 5.00)

KÖNYV ÁRUSÍTÁS.

- 1:00 PM:** Eszenyi László: T.Cső. Emlékeim a csendőrökről.
- 1:20 PM:** Ságvári Pál, Cegléd, T.Cső. Útunk a BEOSZ-ba.
- 1:45 PM:** Szabó Gyula: Áruló nyomok.
- 2:15 PM.** Szalay Gyula: A világjáró csendőr. (Új cső. könyv.)
- 2:40 PM:** Kádár Éva, Budapest. "HIÁNYOS KEP" *H. FEJENDEY L*
- 3:15 PM:** Koncz Lajos: Csendőr és sberiff hasonló szolgálata.
- 3:45 PM:** Dr. André László: Harcaink a Várban. *Csendőr feladat 2*
- 4:15 PM:** Csendőr "TÜKKÖK" ÉK.Cső. Hertelendi József.

Másnapi program részletes ismertetése.

Február 17. Szombat:

- 9:30 AM.** Lovagrendi avatás .(Herceg Sulkovszki Alfréd.) Tar Sándor, főkonzul, vitéz Viczián Béla, MKCsBK. központi vezető, Nagy Kálmán, Petőfi-Kör elnöke.
- 10:00 AM:**vitéz Kiss Gábor: Salamoni ítélet.
- 10:30AM:** baranchi Tamáska Endre: Visszatérő emlékek.
- 11:AM:** Film vetítés: Magyarországi vélemény vita.(dr. Szakály,Sándor, Sályi András,Dr. Mezei Barna és Német Zsolt.) Összefoglaló, javaslatok, kiértékelések, (Résztevők)
- Este:**
- 5:00 PM:** Zárószavak, (vitéz Serényi István, ÉK.Cső. Bécsből Csendőrnapi Díszvacsora, majd magyarországi művészek!

Február 18.án Vasárnap:

- Magyar nyelvű Istentisztelet a VENICEI Magyar Házban, Ft. Király Zoltán , Puspök Úr --Tábori Lelkész Úr celebrálásával.
- Minden Magyar Testvért szeretettel vár és hív az MKCsBK. központi vezetősége és a még élő öreg csendőrök.
- HÍVEN, BECSÜLETTEL és VITÉZÜL!**

Floridában, a venice-i Magyar Házban 2001. február 16, 17, és 18-án tartotta meg a MKCsBK vezersége a 120. Csendőrnapot.

Az itt látható műsor részletesen mutatja, hogy mi is történt a három nap alatt.

Febr. 16.-án pénteken a megnyitó beszédet vitéz Baranchi Tamáska Endre, mint rangidős csendőr mondta el./ A beszéd szövege a FBH 1 és 2. oldalán olvasható./

Eszenyi László tb. csendőr előadása pedig a FBH. 4-8 oldalán található.

Szombaton délelőtt nyújtotta át vitéz Baranchi Tamáska Endre volt központi vezető Tarnó Gyula csendőr főhadnagy özevények, tb. Csendőrnak a M.Kir. Csendőrség ERDEMKERESZT-jét, majd Pozsonyi Ioánsk pedig a "TB CSENDŐR"-i diplomát. Neki az apóga volt csendőr.NB. Mindketten Kanadából jöttek át a Csendőrnagra.

Dr. Jeszenszky Géza washingtoni magyar nagykövet levelét pedig Tar Sándor tb. Főkonzul, tb. Csendőr olvasta fel.Ez a FBH. 3, oldalán olvasható.

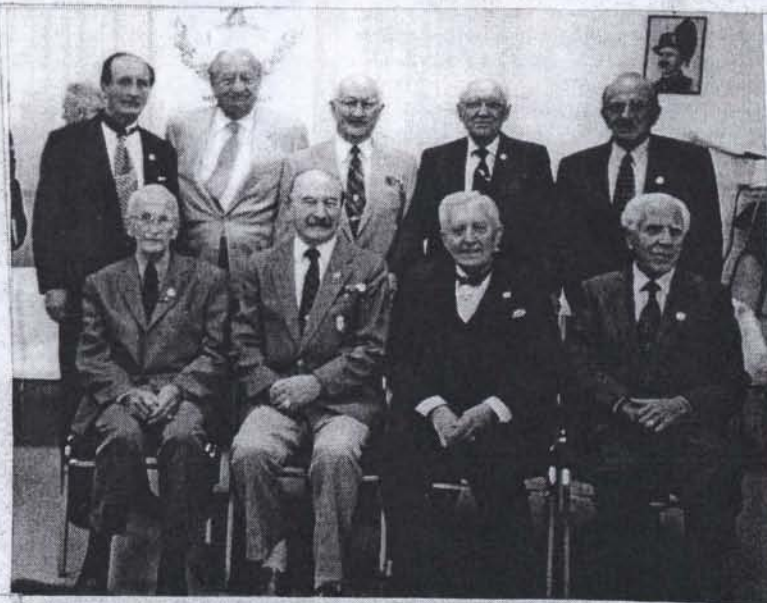
A 17.-i finom vacsora után magyar művészek szórakoztatták a közönséget. De még vacsora előtt történt a Csendőrnapi hivatalos berekesztése is. Bécsből jött el vitéz Serényi István tb. Csendőr, aki elmondta a záró beszédét. Mint mindig most is szívből beszélt.

A három napos Rendészeti Konferencia/ CSENDŐR NAP/ vezetősége.

Február 18_án az Istentiszteletet Főtiszteletű Király Zoltán ref. püspök tartotta a venicei Magyar Házban. Megemlékezett a volt M.Kir. Csendőrség hősi és mártír halottairól, de megemlékezett vitéz Baranchi Tamáska István tti. századosról, tb.Csendőrrel, aki febr. 10.-én hunyt el Butler PA. USA-ban. A volt Közp. Vezető öcse volt.

Ugyancsak a Csendőrnapi alkalmával nyújtotta át Hertelendy József tb. Csendőr a budapesti Hadtörténelmi Múzeum OKLEVEL-ét vitéz Baranchi Tamáska Endrének. Etnél az aktusnál jelen volt Dr. Szakály Sándor a Múzeum és Levéltár főigazgatója is.

A Csendőrnapi megjelent "veterán" csendőrök.
ülő sor b-jobbra: vitéz Kiss Gábor, vitéz Baranchi Tamáska Endre, vitéz Viczián Béla, az új központi vezető, Dr. André László. Alló sor b-j-ra: Tar Sándor, Dr. Honos Ervin, Szabó Gyula, Döme László és Petry Frigyes.

vitész Viczián Béla MKCsBK
központi vezetője gratu-
lál Pozsonyi Icának és
Tarnó Gyuláné - Évának.

OKLEVÉL

mellyel
Tamáska Endre urat

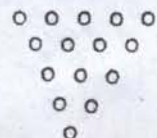
a budai Várban székelő magyar Hadtörténeti
Múzeum a magyar múlt tárgyi emlékeinek
megőrzése érdekében kifejtett, az átlagot messze
felülmúló érdemes, önzetlen és kimagasló
tevékenységéért tiszteletbeli múzeumórré fogadja.

Kelt Budapesten 2010 május 16. napján

 Dr. Lygosi József ezredes
 múzeumi főigazgató

Hertelendy József tb. csendőr
átadja az oklevelet vitész Ba-
ranchi Tamáska Endrének, -bal-
oldalt áll Dr. Szakály Sándor
a Budapesti Hadtörténeti Levél-
tár főigazgatója.

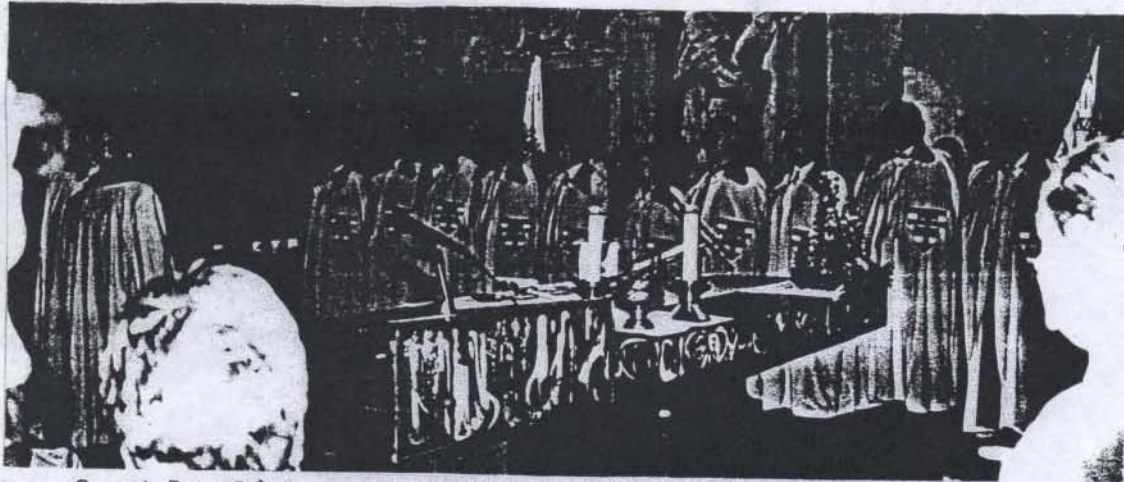

OSZKÁR

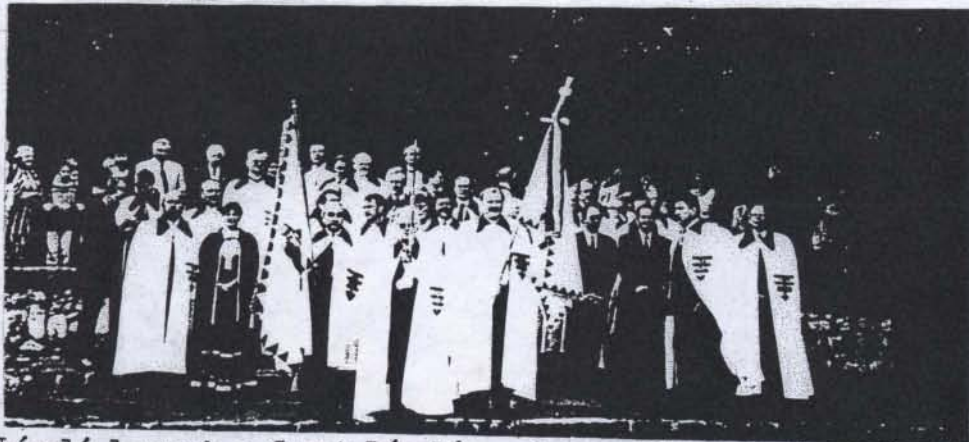
POROSZ KIRÁLYI HERCEG

a JOHANNITA LOVAG-REND új URMESTERE-HERRENMEISTER

... ..
A magyar Johannita lovagok is nagy szeretettel
köszöntik.

Szent László lovagok avatása a sümegi plébánia templomban
2000, június 24.

Szent László lovagok a Szent László szobor megkoszorúzásá után, Sümegen.

A SARASOTAI MAGYAR KERESZTYÉN (Ref.) EGYHÁZ 2001 március 4.-én tartotta meg egyházi évi gyűlését az Istentisztelet után. Ezen a gyűlésen választotta meg az új presbitériumot az egyház gyűlekezete.

A tisztségek betöltését majd a legközelebbi presbitériumi gyűlésen fogják betölteni.

... 000 ...

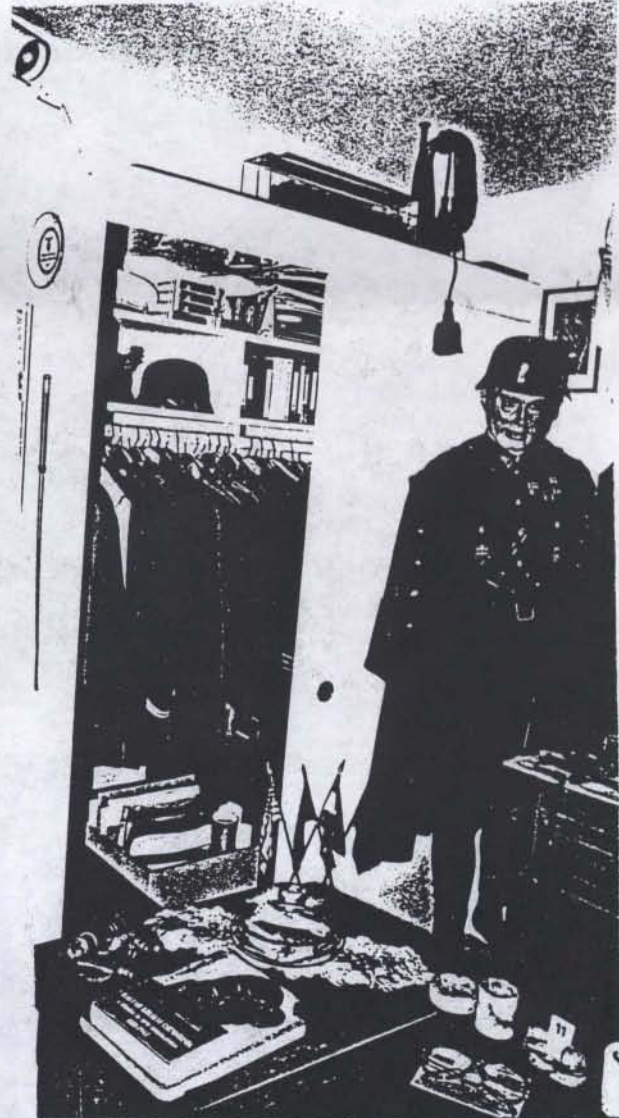
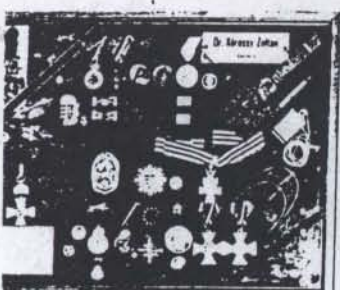
A csendőrnapi beszámolóból egy fontos esemény véletlenül kimaradt. Petry Frigyes v. m.kir. csendőrfőhadnagy, az MHBK USA-beli h. főcsoportvezetője ajánlotta, hogy a leköszönő vitéz Kiss Gábor központi vezetőt több évi kiváló munkájaért nevezzük ki "tb. örökös központi vezetőnek."

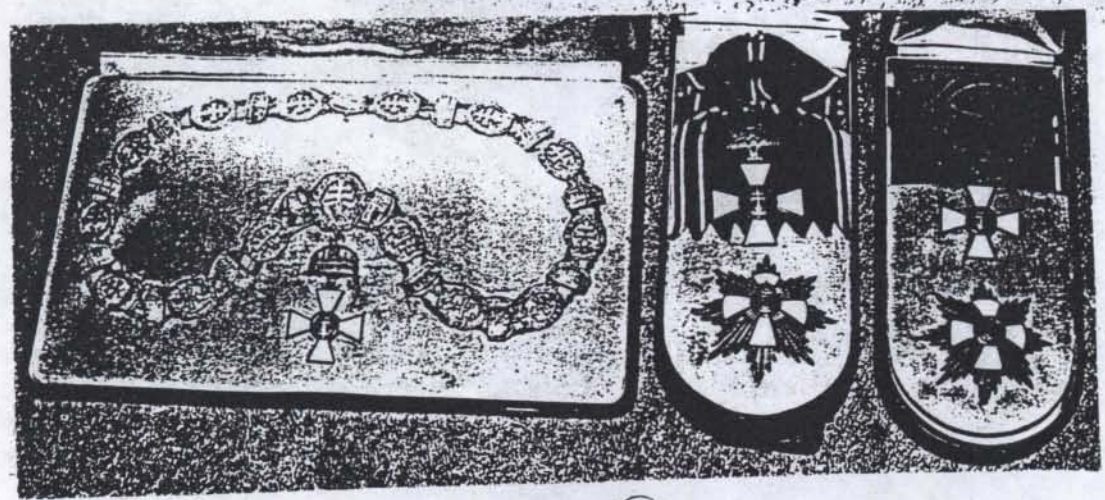
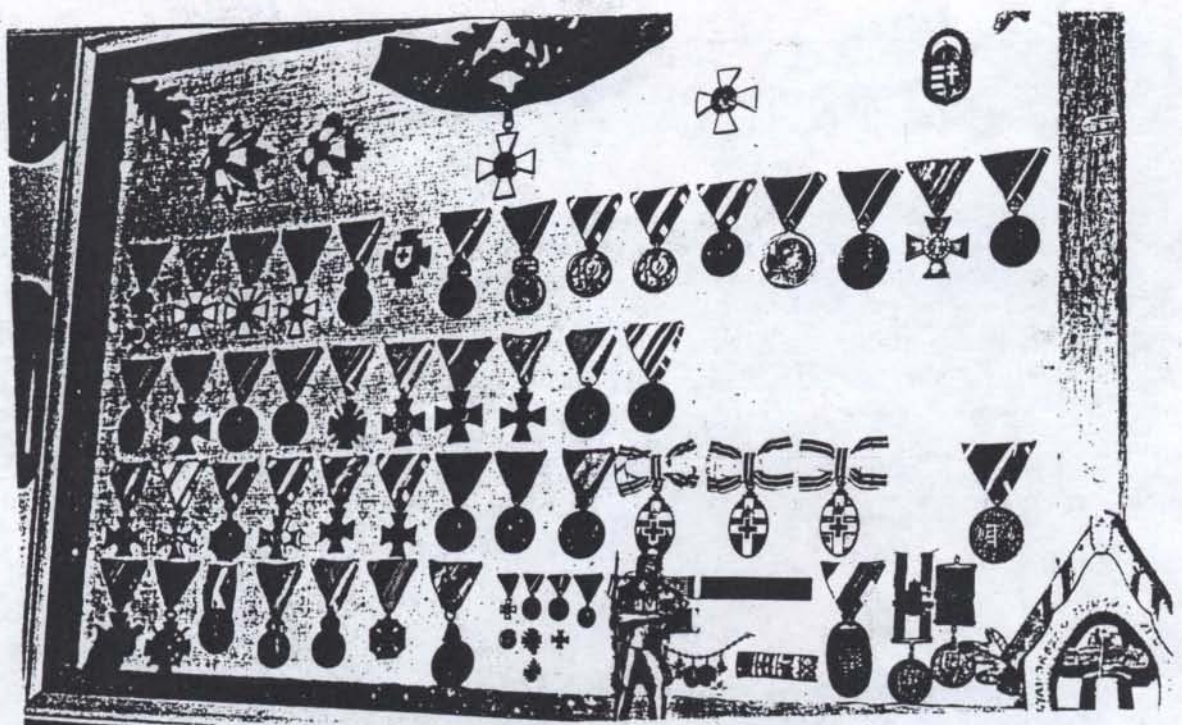
A vezetőségi Tanács ezt az ajánlatot egyhangúlag elfogadta és így vitéz Kiss Gábor-nak az MKCsBK "tiszteletbeli örökös központi vezető-i címet adományozta.

vitéz K Ö R Ö S S Y Z O L T Á N tb. csendőr/ csendőr gyerek/ vitézi hadnagy évek óta szorgalmasan gyűjti a csendőr és honvéd ereklyéket, tárgyakat. Így a lakásám ma már egy igen komoly csendőr- honvéd múzeum van. Sem időt, sem fáradságot, de sok esetben anyagiakat sem sajnálta erre.

Zoltám öcsém, büszkék vagyunk Rád és Édesapád is büszkén tekint le Rád a Hidak Utjáról.

Egy pár képet itt le is közlök.

Dr. Béla Kézdy Vásárhelyi von Kézdivásárhely
Ritter des Malteserordens

Mély fájdalommal jelentjük, hogy

vitéz Kézdy Vásárhelyi Béla Dr

volt huszár főhadnagy, a Souverain máltai, Szt. Lázár és a Constantin
Szt. György, lovagrendek tagja.

2000 december 1-én, a 95-ik évében, rövid betegség után, az utolsó
szentséggel ellátva, vissza adta nemes lelkét a Teremtőjének.

Gyászolják:

felesége

Bolza-Kézdy Astrid grófné
és annak gyermekei:
Gróf Bolza Péter és családja
Gróf Bolza Dénes és családja
Graziella Whitehead, sz. Bolza
grófnő és családja

unokaöcsei:

Kézdy Vásárhelyi Béla és családja
Kézdy Vásárhelyi János
Kézdy Vásárhelyi Pál és családja
Anzelm testvér, bencés
vitéz Margitay Zoltán és családja
unokahugai:
Sipos Marietta és családja
Kézdy Vásárhelyi Anna és
özv. Kézdy Vásárhelyi Pálné

a Requiem Mise (Latinul) 2000 December 7-én Fokvárosba a "Lady of
the Holy Sacrament" templomban lesz megtartva.

"Pannonia"
4 Dennehof Avenue
Gordons Bay
7140
South Africa

R. I. P.

László B. de Simon IV

October 3, 1913 - December 17, 2000

A truly "gentle man" and loving husband, father, grandfather, great-grandfather and friend who conducted his life always with extraordinary faith, dignity, valor, humility, caring, respect and constant gratitude....

Memorial Mass at Epiphany Cathedral, Venice, on December 21, 2000, 10:00 a.m.
The family invites all to gather after Mass at
The Oaks Club Library, 301 MacEwen Drive, Osprey

GYÁSZ JELENTÉS

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy drága jó szeretett férj, apa, nagy-apa, déd-apa

nemes SIMON LÁSZLÓ II

volt M. kir. szds., született 1913, okt.3-án, Nagycenk, Sopron-megyében. 87 éves korában rövid szenvedés után, 2000 december 17-én vissza adta nemes lelkét Teremtőjének, Venice, Floridában.

Gyászolják: felesége Brigitta, 5 gyermeke: Zsuzsanna, Klára, Judit, László, Stephen; 11 unokája, 14 déd unokája, rokonok és barátok.

400

IGAZOLVÁNY

A "Doni Emlékereszt" viselésére.
név:.....nemes.....SIMON LÁSZLÓ

Születési év:.....1913.....

I. fokozat - II. fokozat

Székesfehérvár, 1999. Május 1.

Doni Bajtársak Egyesülete
elnökség

Fájdalomtól megtört szívvel tudatom, hogy szeretett Őcsém

bitéz nemes **BARANCSI TAMÁSKA ISTVÁN**
v.m.kir. százados, tüzér repülő-megfigyelő

a nagybányai M.Kir. "Sábor Áron" Tüzér Hadapród Iskola tanára 1941-1945,
a butleri Veteran Kórház ny. tisztviselője,
a Johanna-Szt. László és Szt. László Rend lovagja, a Szt. László Erdemkereszt stb.
tulajdonosa, 2001 február 10-én; hosszú betegsége után 85 éves korában
visszaadta nemes lelkét Teremtőjének Butler, PA, USA-ban.

Szászolják: a Családja, rokonai tengeren innen és túl, bajtársai és volt
hadapród iskolás növendékei.

Ísten veled István Őcsém! Találkozunk a Paradis Utján!

Andor Batyányi

Stephen Michael Tamaska
August 1, 1915 - February 10, 2001

*We thought of you with love today,
But that is nothing new.
We thought about you yesterday,
And days before that too.
We think of you in silence,
We often speak your name.
Now all we have are memories,
And your picture in a frame.
Your memory is our keepsake,
With which we'll never part.
God has you in His keeping,
We have you in our heart.*

Stephen M. Tamáska

Stephen M. Tamaska, 85, of Butler died at 2 p.m. Saturday at home following an illness.

Born Aug. 1, 1915, in Hungary, he was the son of Andre and Maria Hegedus Tamaska.

He was a graduate of Debrecen University in Hungary and Heidelberg University in Germany.

He was a captain in the Hungarian Air Force and taught German at the Hungarian Military Academy.

He was a well-known artist and had worked at Pullman-Standard as a draftsman. He later worked in the engineering department at the Butler Veterans Affairs Medical Center, until his retirement in 1975.

He is survived by his wife, Irene Dragomir Tamaska; two daughters, Mrs. Jack (Veronica) McConnell and Mrs. Gary (Barbara) Weber, both of Butler; a son, Stephen Tamaska of Birmingham, Ala.; a brother, Andrew Tamaska of Sarasota, Fla.; and two grandchildren.

TAMASKA — Friends of Stephen M. Tamaska, who died Saturday, Feb. 10, 2001, will be received from 3 to 5 and 7 to 9 p.m. Tuesday at **YOUNG FUNERAL HOME**, 127 W. Jefferson St., Butler. Services will be held at 9:15 p.m. Tuesday at the funeral home, with the Rev. John Neyman, pastor of the Cornerstone Baptist Church, officiating.

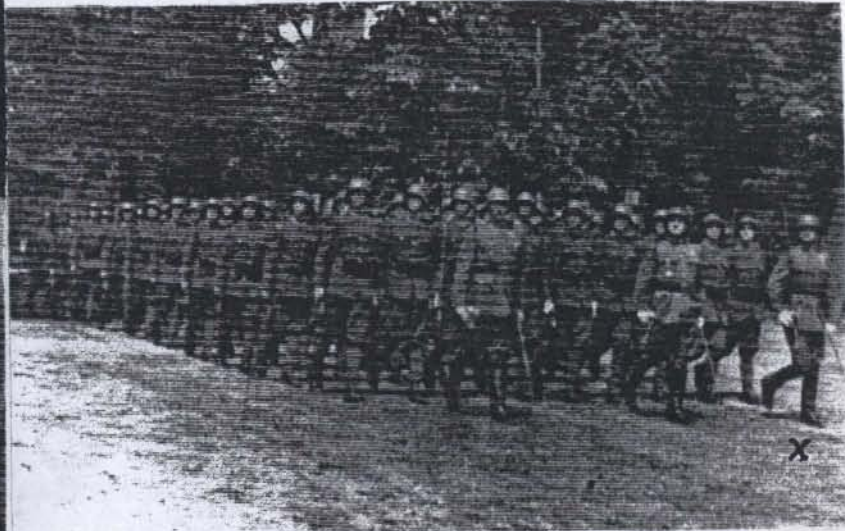
Nagyváradon

A tüzér hadapródiskolások díszmenete. **Az**
x-el jelölt Tamáska főhadnagy.

There is never a life without sadness,
There is never a heart free from pain;
If one seeks in this world for true solace,
He seeks it forever in vain.

So when to your heart comes the sorrow
Of losing some dear one you've known
Tis the touch of God's sickle at harvest
Since He reaps in the fields
He has sown.

In Memory

István öcsém a 24.

M. Kir. Tábori Tüzér-
osztálynál teljesi-
tett szolgálatot, e-
lőszőr Ungváron,
majd Munkácson. Mint
2 hónapos ujonc esett
át a tűzkeresztségen

Kárpátaija visszafog-
lalásában. Udvarházi
József önkéntes tár-
sával egy alacsony-
támadó cseh repülőgép-
re saját elhatározás-
ból karabélyból tüzet
nyitottak. A gép ta-
lálalatot kapott s fűs-
tölve a hegység között
lezuhant.

Mivel tüzér repü-
lő megfigyelő is volt
a Szovjet elleni had-
műveletre hadibeosz-
tásba az ungvári X.
KF. repülőszázadhoz
osztották be. Több
bevetésben vett részt
a Prut völgye, Kolome-
a, Sztaniszlau és a
Dnyeszteren túli ter-
ületen. Egyik gép-
jünknek a futószerkeze-
tét lőtték szét a má-
sik gépük lö találatot kapott, de szeren-
csére, mindkét gépet visszahozták a
magyar területre.

Pilótája Vitézségi Érmét kapott,
míg őt Kardos Signumra és II. o.
Német Vaskeresztre terjesztették fel.

Itt jobbra fenn egy akkori tudósítás ol-
vasható. Megemlítve a két közelfelderi-
tő gépet.

A hadműveleti területről a HM. egyenesen
a nagyváradai Tüzér Hadapródiskolához vo-
nultatta be az Öcsémet.

1941 július 11 péntek

Felderítőgépekkel az ellenség nyomában

(A honvéd légiőrhaditudósítójától) Hadirepülőterünkön olyan for-
galom van, hogy sokszor légiforgalmi
rendőrré volna szükség. Pedig köd,
borongás ül a tájon s minduntalan
megered az eső. Közelfelderítő és
távolfelderítő gépek, bombázók és a
német fegyvertársak gépei jönnek-
mennek. Eligazítások, parancskiadá-
sok hangzanak el itt is, ott is. A gé-
pek feladatra indulnak, jól végzett
feladat után visszaérkeznek s a hát-
országot is meglátogatják a szükség-
hez mérten.

Most igen fontos szerep jut a fel-
derítő gépeknek. Ők a felső vezetés
szemei, ők tapogatták ki az előnyo-
muló csapatok előtt az utat.

Eppen most ért földet két közelfe-
derítő gép.

— Mi újság? — kérdezzük.

— Végigrepültük egész alacsonyan
valamennyi főbb útvonalat s amint
a felvételeink mutatják, a legtöbb
hidat, vasúti átjárót a Dnyeszteren
túl is felrobbantotta az ellenség.
Sok munkájuk lesz hidászainknak.

— Hogyan tudtatok dolgozni ilyen
esős, rossz időben?

— Alacsonyra ereszkedtünk s öt-
ven meg száz méterről fényképeztünk.
A felvételeket eközben fürge kezek

már elő is hívták, most gyorsan kiér-
tékelik s továbbítják a felsőbb veze-
tésnek. Mert minden felvételt nyom-
ban a megérkezés után kezelet alá
vess az üzemi részleg. A kiértékelés-
hez olyan pontos műszerek állnak
itt rendelkezésre, hogy a hidak hosz-
sza, szélessége, vasút nyomtávja pon-
tosan, szinte centiméterre kiszámít-
ható. A kiértékelt felvételek azonnal
a felső vezetés kezeihez jutnak, fel-
használás céljából.

Most egy távolfelderítő gép száll
éppen le. Ez is felvételsorozatokat
készített. Jó messze járt. Kamiensk-
Podolsk táján. A visszavonulóban
lévő ellenség Galícia keleti részén is:
rombol, rombol, rombol...

— Egyébként — mondja a TF-gép
rádiója — sikerült a Dnyeszteren jó-
val túl rádió útján összeköttetést
találnom egy hazai rádióállomással
s időjárásjelentést adtam le.

Egy másik gép északkeletről érke-
zik. Sok érdekes tapasztalatról szá-
mol be. Az erős légelhárítás ellenére
is elvégezte feladatát. Egy olajkutató
is láttak égni. Le is fényképezték.
Ez az északkeleti olajvidék igen fon-
tos szerepet játszott a bolsevik légi
haderő üzemanyagellátása szempont-
jából.

A Hadak Útjára Léptek

vitéz Baranchi Tamáska István
Ludovika Akadémia 37-es avatottja, Magyar
királyi százados, tüzérségi repülő megfigyelő,
életének 85. évében
Pennsylvania Buttler városában

és

vitéz Köves Toronyi Ferenc
Ludovika Akadémia 32-es avatottja, Magyar
királyi vezérkari őrnagy, nyá.honv.alezredes,
életének 91. évében
Georgia Lawrence Ville városában

A HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

vitész Bodor Mártonné Karácsony Emma	Lovas
Dr. vitész Ruffy-Varga Kálmán	Budapest
vitész Tobak Tibor nyá. repülőezredes	Budapest
vitész B. Páll György	Kállósemjén
vitész Baranchi Tamáska István	Pennsylvania
vitész Köves Toronyi Ferenc	Georgia
vitész Cseresnyés Pálné Rasztik Julianna	Budapest
vitész Benkő Sándor	Budapest

ÉVA:

„Mit állsz, tátongó mélység, lábaimnál!?
 Ne hidd, hogy éjed engem elriaszt:
 A por hull csak belé, e föld szülötte,
 Én glóriával átallépek azt.
 Szezelem, költészet s ifjúság
 Nemtője tár utat örök honomba;
 E földre csak mosolyom hoz gyönyört,
 Ha napsugár gyanánt száll egy-egy arcra.”

(Madách Imre:

LUDOVIKÁS HÍRADÓ

2001 26.évf. 1.szám

„A HAZÁÉRT MINDHALÁLIG!”

Lapzártaekor értesültünk, hogy a nagyváradi hadapród-iskolások egykori tanára, v.n.s. Baranchi Tamáska István százados az Egyesült Államokban elhunyt.

Gyászjelentés

Fájdalomtól megtört szívvel, Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy a szeretett Édesanya, Nagynya, Dédanya és Üknagymama

özv. DUTKA GYULÁNÉ
sz. SZ. NAGY ERZSÉBET

rövid szenvedés után, 2001 március 28-án, 93 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének, Buffalo, NY USA-ban.

Gyászolják:

Leányai: Ilona, vitész B. Tamáska Endréné és férje; Éva, özv. Tarnó Gyuláné; 2 unokája; 5 dédunokája; 1 ükunokája; rokonsága és széles baráti köre.

Emlékét szeretettel megőrizzük örökre!

A gyászoló család nevében
 Ilona és Éva

Amikor az alábbi cikket elolvastam, végtelenül boldog voltam, hogy még akadnak gerinces magyarok otthon, régi Hazánkban. Őszinte szívvel gratulálok Wittner Mária urhölgynek, aki megmerte mondani az igazat az Országában.

3 egy volt szovjet hadifogoly, ÁVH-s börtönviselt/

2001. Március 15.

Nyílt Világ

3. oldal

Wittner Mária beszéde a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapiján

Megilletődve állok a Magyar Országában, ahol történelmünk kimagasló személyiségei a magyar nép javára alkottak törvényeket, mint Tisza István, Klebersberg Kunó, Hóman Bálint.

De itt alkottak törvényeket egy hamis eszme nevében is, mely egy jobb sorsra érdemes nemzet elvesztésén munkálkodott.

Ma a kommunizmus áldozatainak emléknapiján megidézem az áldozatokat – élőket és holtakat -, hogy együtt vádoljuk a szocialista köntösbe bújt hóhérait.

Vádoljuk őket, mert a lenini utat nagy igyekezettel honfitársaink csontjaival kövezték ki. A világ legdrágább, legfájdalmasabb útja ez, a továbbhaladásunk tépje, milliányi emberélet.

Vádoljuk őket, mert nemzetünk kiváló polgárait küldték bitófára, és gyalázták meg holtukban is.

Vádoljuk őket a gulágon embertelen körülmények között elpusztult honfitársaim nevében.

Vádoljuk az otthonuktól megfosztott és kitelepített polgárok nevében, kiknek kiszemelt otthonukba betelepítettek, elrabolva egy élet munkáját.

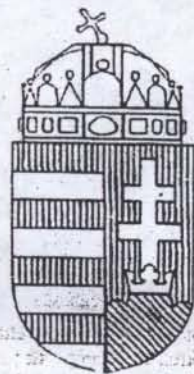
Vádoljuk a recski haláltáborban megkínzott, megalázott emberek nevében.

Vádoljuk a munkaszolgálatosok nevében.

Vádoljuk a 298-as parcella halottainak nevében, az ÁVH erőszak-szervezetük által fogva tartott, megkínzott és agyonvert emberek nevében.

Vádoljuk a hat millió meg nem született magyar gyermek nevében.

Vádoljuk őket „a legdrágább kincs”, a gyermek nevében, akitől elvették az apát, az anyát és az otthon melegét.

Vádoljuk a „legfőbb érték”, az ember nevében, akit egy tollvonással küldtek bitóra, vagy zártak börtönbe hosszú évekre.

Vádoljuk a megalázott, megkínzott honfitársaim nevében.

Vádoljuk a sörtüzek áldozatai nevében.

Vádoljuk, hogy kiölték az emberekből a hitet, a reményt, a morált, egy emberibb tisztább élet reményében.

Vádoljuk őket Mindszenty bíborosért és Istenhez hú papjaiért, akiket börtönbe zártak, hitükért, mert erkölcsre, hazaszeretetre nevelték népünket.

Vádolom, hogy kifosztották az országot, hogy a dolgos magyar nép munkájából – elveiket megtagadva – lettek vörös kapitalisták.

Vádoljuk őket a Magyar Paraszt nevében, akiket megfosztottak földjeiktől, életterüktől, így téve kiszolgáltatottá őket.

Vádoljuk őket történelmünk meghamisításával.

Vádolom a nyugdíjasok nevében, akiknek elrabolták a hosszú dolgos élet gyümölcsét, bizonytalanná téve biztos nyugdíjas éveiket.

Vádolnak az élők és vádolnak a meggyilkolt halottak; és vádoljuk őket, mert hitünkben megcsaltak, meglóptak.

Ezért megállapítom az áldozatok nevében: soha nem lesznek képesek arra, hogy magyar politikusként egy nemzet felemelkedése érdekében cselekedjenek.

Itt teszem fel a kérdést milyen morál alapján ülnek egy magyar parlamentben még most is, és alkotnak törvényeket egy általuk tönkre tett, kifosztott, megalázott nemzet számára.

A Szent Korona tana és a Magyar Nemzet nevében erkölcsi hullává nyilvánítom őket.

2001. február 25.

Wittner Mária

Részlet egy magyarországi barátom leveléből:

Nagyon szép volt a karácsony és az ujévi ünnepkor: a jelen államelnök: Mádl Ferenc és a miniszterelnök Orbán Viktor többször és több városban nagy magyar és kihangsúlyozottan keresztény beszédeket mondtak, és VÉGRE tömegek előtt nevében nevezték a gyermeket: a kommunisták és az oroszok részben vérbe fojtották a magyarságot, részben idegenbe kényszerítették a sok jó magyar szellemű tudósunkat, így a magyar szellemi elit ma messze a régi nivója alatt áll, és a fiatalságunk dolga előlről kezdeni – miniszterelnökünk szavait idézem – régi megbecsült kultúrvilágunk újraépítése. – A kommunizmus bukása hirtelen-hónapokon belül

magával hozta kis országunkhoz képest tulsok milliomosnak szinpadra kerülését, főleg Budapesten, ahol az orosz 1956-os újra lerombolását közben és főleg összeomlásuk idején és után: a romok helyén "pillanatok alatt" százával épültek luxus-villák, uszodákkal a kertben, a régi párt birtoká-irodaházak, 3-4-5 emeletnyi lakásokkal, és főleg Kádár/Csermanek/ Jankó korszakában óriási államadósággal és üres kincstárral kezdtük Magyar élet újra ébresztését. A piszok utódai, bizalmi lógósai meg beültek hivatalokba, minden pénzt a zavarosban zsebre dugva: ezért elégedetlen ma emberiség, mert ez a kormány üres zsebbel nem bír egy vezető mellé lo munkát nem végző cimborát fizetni. A cimborák azóta beültetve munkahelyekre, kiturnak lo dolgozót, és ime a munkanélküliség az eredmény. És a közigazdaság tele van buta és amugyis ellustult tisztviselő karral. Most készül a kormány az összes tisztviselők számát, munkáját átvilágítani-sok a tanulatlan köztük-és ahol kell, leépíteni: megint lesz egy csoporttal több, akik visszasírják az oroszokat és jövőre szavaznak a posztkommunista-termelés helyett ezrével naplopó "politikuskokra".

Egy levél a sok közül:

**SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG (1861)
ÉS REND**
USA TÖRZSSZÉKTARÓ
1640 COLUMBIA RD.
WESTLAKE OH. 44145-2405
TELEFON: 440-835-5722
DRÓTPOSTA: vfalk@ameritech.net

Nemzetes
vitéz nemes baranchi Tamáska Endre Úrnak
m.kir cső. százados, ny. honv. tűzér ezredes
A Szent László Társaság és Rend
tb. Törzsszéktartója és a Nagykáptalan Tagja,
tb. vitézi székkapitány
4088 Red Bird Circle S.
Sarasota FL. 34231

2001, feb. 17

Mélyen tisztelt Törzsszéktartó Úr!

Kedves Bandi Bátyám!

Kérlek fogadd őszinte részvéteimet nagybecsű Isvnán öcséd elhunytá alkalmából. Nem is tudtam, hogy aránylag közel Clevelandhoz Buttler Pa.-ban élt, sajnálom hogy sohasem volt alkalmam vele találkozni. Amikor még dolgoztam business trippen többször is magfordultam Buttler-ban. Édesapám is valóban mindig kedvesen emlékezett meg róla és én is jól emlékszem még rá Nagyváradról. A hadaprodok körében a tanári karnak egy nagyon közkedvelt és szeretett tagja volt. Nyugodjék békében és az örök világosság fényeskedjék neki!

Egyben köszönettel nyugtázom a Rendünk számára küldött adományodat. Őszinte nagyrabecsüléssel és lovagtestvéri szeretettel,

Szent László segits!

Viktor
v. Falk Viktor

A FBH. jelen száma lezárva:
2001. április 10.-én.

a FBH-ra 2001- évben a következők küldtek be önkéntes adományokat:

B.M.Á. 20.00, v.NFM 10.00, dr.K. S-hé 10.00, S-S.I. 30.00, v. S.I. 20.00, v.K.Z 20.00, v.G. Á. 30.00 Dollárt.

A szerkesztő hálásan köszöni a nemes lelkű adományokat.

KELLEMES HUSVÉTI ÜNNEPEKET

KIVÁN

- a szerkesztő -
minden olvasójának!

Cím: Endre v. Tamáska de
Baranch
4088 Red Bird Circle S.
Sarasota, FL. 34231, USA.

EASTER SEALS 2000